

va avea acesta gând, atunci se va pedepsi numai ca și cela ce leapădă călugăria. Și iarăși, de-ș va goni muiarea și va pleca iarăși la besearică, atunci iar să-l socotească cu blindeațe și cu milă. Care lucru de nu va face de bună voia lui, atunci și cu sila și fără de voia lui besearica va să-l facă, și deaca nu va vrea, atunci-l vor băga în temniță sau-l vor închide într-o mînăstire de va ședeă întru toată viața lui.

Zac. 6. Călugărul, de nu-ș va purta mantiia în chilie-și sau cînd va merge la bae sau și într-alt loc ascuns, acela nu se va certa, nice se va chema ca cela ce leapădă hainele călugărești.

Zac. 7. Călugărul, de nu-ș va scoate de în mînăstire pe vreunul de ceia ce ispitescu să se facă călugăr, acela nu se va certa, nice se va chema ca cela ce leapădă hainele călugărești.

Zac. 8. Călugărul, de nu-ș va îndemna pe altul să lepede rasele, capul să i se tae.

Zac. 9. Călugărul, de nu-ș va îndemna pe altul să priimească besearica pre cela ce va lepeda călugăria; iară așa, adevărat niceodată nu va putea fi egumen, fără numai cîndu-l va blagoslovi patriarhul.

Zac. 10. Călugărul sau popa sau diaconul de să va îmbrăca cu haine mirenești cînd va merge pre un drum, aceia nu se chiamă c-au lepedat călugăria, nice se vor certa.

Zac. 11. Călugărul de va eși de în mînăstire și va lăcui la țară pentru să-ș hrănească părinții, acela nu se chiamă că se leapădă de călugărie deaca nu-i va putea hrăni într-alt chip și deaca va fi și cu voia mai marelui mînăstirii.

Zac. 12. Călugărul, de nu-ș va lăsa cinul său și se va apuca de alt cin mai cu nevoe și mai cu rea petreacere, acela nu se va chema că hicleneaște mînăstirea și besearica, cum se-ară zice cînd se va face călugărul schimnic sau sihastru în pustii.

PENTRU PEDEPSA CELORA CE SĂ LEAPĂDĂ DE CINUL ÎNGERESC,
CE SĂ ZICE CARIU-Ș LEAPĂDĂ CĂLUGĂRIA, ACELORA CE
CERTARE LI SE VA DA.

GLAVA 125.

Zac. 1. Călugărul, de nu-ș va lăsa cinul și chipul călugăresc, ce să zice va lepeda călugăria, de nu-i va fi fost citite molitvele de călugărie, acela nu se va afurisi, iară de va fi purtînd hainele, ce să zice rasele, cu molitve, atunci să-l afurisească. Și de va fi un an într-acea afurisanie și nu se va întoarce cătră mînăstire, atunci face prepus să fie eretic. Drept aceea să se ispitească și să-l muncească și să-l cearte ca pe un eretic. Și rămîne și fără cinste; și cela ce-i va strica ceva, pre acela nu-l va putea pîrî la judecătoria, nice i se prinde mărturia unde grăiaște, ce iarăși se afurisește; și de va sta cu pizmă într-acea afurisanie, atunci să-l dea la judecătoria cel mirenesc, să-l cearte.

Zac. 2. Cînd se va pocăi cela ce va fi lepedat călugăria, și de-l va primi vlădica sau egumenul lui, acela de va fi avut cinste de la besearică, ce să zice preoție, atunci nu va putea să se mai apuce de cinstea ce-au avut, doară numai cu voia și cu blagoslovenia patriarhului.

Zac. 3. Toată avearea celuia ce-au lepedat călugăria va rămînea la mînăstirea de la carea au fugit cînd ș-au lepedat călugăria.